

„Tolle, lege, tolle, lege”- „Vedd és olvasd, vedd és olvasd”- írja Szt. Ágoston Vallomásaiban, amikor arra a pillanatra emlékeznek vissza, amelyhez megtérését köti. A belső hang indíttatására felnyitja a Szentírást egy tetszőleges helyen, s amit ott olvas, az örökre megváltoztatja az életét. A visszaemlékezések sorában, a vallomásirodalom darabjaiként megemlíthetjük a nagyságos fejedelmet, II. Rákóczi Ferencet, aki Vallomásaiban életére visszatekintve hittel állítja, hogy minden történés az Úr akaratából megy végbe, és alakul végtelen kegyelme folytán.

A felsorolt példák olyan szövegek, melyek önmagukon túl egy másik, náluknál sokkal fontosabb, örökérvényű szöveget állítanak középpontjukba: a Bibliát.

Kedves Diákok!

Milyen metaforákat használ anyanyelvünk az életre? A számos szóképek közülük egyet emelek ki most: az élet egy szöveg. Gondolatok csak olyan kifejezésekre, mint: tiszta lappal indul, új fejezetet nyit, pontot tesz valami végére, megkérdőjelezi magában, zárójelben megjegyzi.

S mitől jó egy szöveg? A szövegírás, szövegalkotás sikerességéhez hadd ajánljak néhány stratégiát számotokra!

A szövegírást megelőző stratégia a már meglévő ismeretek mozgósítása. Mi az, amit már tudok; mi az, amit már megtapasztaltam, és hogyan kapcsoljam már meglévő ismereteimet az újonnan szerzettekhez? Támaszkodjatok a Kecskeméti Református Általános Iskolában szerzett élményeitekre!

Kedves Nyolcadikosok!

A búcsúműsor alkalmával veletek együtt lapozgattuk, nézegettük azt a diasort, amely az elmúlt 8 év veletek történetét, számotokra fontos pillanatait rögzítette kisiskolás koroktól kezdve az utolsó tanár-diák meccsig.

Iskolai életetek első fejezete 2005-ben kezdődött, amikor szüleitek benneteket kézen fogva a Kecskeméti Református Általános Iskolába vezettek.

Mosolygós, meleg szívű, benneteket szerető, féltő, óvó tanító nénik vártak rátok, akik az iskola talán akkor még kissé félelmes világát megszelídítették számotokra. Biztosan emlékeztek még dicsérő szavaikra, bátorító bólogatásaikra, elismerő simogatásaikra! Velük készültetek a farsangok vidám forgatagára, együtt köszöntötték fel az édesanyákat, töltöttek gondtalan napokat az Emmausban. A búcsúműsoron vetített képeken tiszta és nyílt tekintetű, kedves kisgyermekékként láttunk benneteket, akiknek arcából a mi arcunk nézett vissza, s ezeket a képeket szívükbe zárva őrzik majd rólatok tanítóitok.

A következő fejezet a felső tagozatról szól, ahol ugyanilyen biztos kezek vettek át benneteket, jól felkészült szaktanárok és anyai, apai szeretettel nevelő, irányító osztályfőnökök fogadtak benneteket.

A most búcsúzó 8.a osztály elképzeléseiket, nézeteiket, szokásaikat tekintve színes közösség, akik megtanulták egymást elfogadni, sőt összefogni és együttműködni is nagyszerűen tudtak közös dolgaik érdekében.

Judit néni halk, ám határozott egyénisége, szerénysége, csendben végzett pontos munkája kitartásból, szeretete, következetessége emberségből példát mutatott nektek. Szülőtársként szinte valamennyiőtöket az első iskolában töltött naptól ismert, látta, miként növekedtetek, gyarapodtatok tudásban. Osztályfőnökként úgy ölelt magához benneteket, ahogyan azt a fehér rózsacsokrot tartotta karjaiban, melyet szálanként adtatok neki magatok helyett.

A 8.b osztály tanulói Telekes Tamás úr vezetésével a 7. osztálytól igazi közösséggé váltak, társai lettek egymásnak. Együtt élték meg azt az érzést, melyről Fodor András így ír:

„Barátság, tiszta szenvedély,
lobogj nekem, amíg csak élek,
tebened mindig megtaláltam
a jóra érző emberséget.”

A tiszta érzések –hazaszeretet, tisztelet- lobogása sugárzott a március 15-i és október 23-i műsoraitokból, melyeket előadói igényesség, alapos háttérismeret, hiteles átélés tettek felejthetetlenné. Szeretettétek együtt tölteni szabadidőtöket is: közös túrák, budapesti kirándulások, strandolások, emmausi napok pillanatai

elevenedhetnek meg emlékeitekben, köszöntek vissza a búcsúműsor képkockáiról.

„A búcsúműsor együtt énekelt dala, együtthallott zenéje az az ajándék, mellyel vallomást tettek arról, mit jelentett számotokra az elmúlt időszak. S ez a dal több volt minden átadható ajándéknál, köszönöm nektek osztályfőnökeitek nevében is.

Kedves Ballagó Diákok!

Egy fejezet zárómondatát írjuk ma együtt. S miközben visszatekintetek, már izgatottan várjátok a következőt saját élettörténetetekben. Ezt a stratégiát jóslásnak nevezzük a fogalmazásírásban: a folytatással kapcsolatos elképzeléseinket, várankozásainkat értjük alatta.

„S a toll, mely sorsod írja, más kezében van.”- énekeltétek a búcsúműsorban. Konfirmációtok alkalmával, három héttel ezelőtt arról tettetek bizonyosságot, hogy hiszitek, az Úr Jézus Krisztuséi vagytok. A toll, mely életetek regényét írja, az ő kezében van. Ez adhat bátorságot, reményt, bizakodást nektek most, és életetek minden szakaszában.

Tolle, lege, tolle, lege- vedd és olvasd, vedd és olvasd! A Szentírást fellapozva ezt az igét választottam számotokra:

Fiam, ne feledd el a tanításomat, parancsaimat őrizd meg szívedben! Mert hosszú életet hoznak neked, szerencsés éveket s boldogulást. Szeretet és hűség ne hagyjon el soha, kösd a nyakadba, és írd fel a szíved táblájára. Akkor megkedvelnek, és tetszésre találsz az Isten és az emberek szemében. Szíved minden bizalmát Istenbe vesd, saját értelmekre ne igen hagyatkozz. Minden utadon próbáld fölismerni, akkor egyenessé teszi ösvényedet.

A Példabeszédek könyve 3: 2-8 soraival búcsúzom tőletek, s kívánok nektek áldást, békességet!

Dr. Szabó Ildikó